

Презентація на тему:

«Система соціального страхування від нещасних випадків на виробництві в Японії»

Система соціального страхування в Японії набрала чинності у 1927 р. згідно з прийнятим Законом про страхування здоров'я. Систему було покращено у перші післявоєнні роки, а з 1961 р. усі громадяни Японії охоплені страхуванням здоров'я і пенсіями.

Завдяки державним заходам (найбільш значні реформи мали місце у 1973 та 1983 рр.) у 70-80-ті рр. у системі соціального забезпечення Японії відбулися зміни: підвищено розмір виплат, розширено охоплення населення окремими видами забезпечення, здійснено спроби подолати дрібність системи. Значно змінилася її структура: як і в інших розвинутих країнах, в Японії пенсійна система перетворилася на провідну галузь соціального забезпечення, що має велике значення через прискорення процесу "старіння" населення країни.

Розвиток системи соціального страхування в Японії

- У **90** рр. покращено систему соціального захисту, щоб протистояти демографічним тенденціям (скорочення народжуваності та зростання старіння суспільства).
- у **грудні 1994** р. сформульовано так званий "*Янгольський план*" (допомога по догляду за дітьми). Він закріпив практику догляду за дітьми віком до 3-х років у дитячих садках і розповсюдив її на весь дошкільний період.
- у **квітні 2000** р. уряд розробив систему страхування на випадок забезпечення літніх доглядом на дому.

У 90 рр. ХХ ст. в Японії було створено нову систему соціального захисту, щоб протистояти демографічним тенденціям, що проявляється у скороченні народжуваності та зростанні старіння суспільства. Наприклад, у грудні 1994 р. урядом було сформульовано так званий "Янгольський план" (допомога по догляду за дітьми). Він закріпив практику догляду за дітьми віком до трьох років у дитячих садках і розповсюдив її на весь дошкільний період. Не забули й літніх. У квітні 2000 р. уряд почав розробку системи страхування на випадок забезпечення літніх доглядом на дому.

Витрати на соціальний захист зростають і це перетворюється на проблему при складанні державного бюджету. У 1997 р. на соціальний захист було виділено 69,4 трлн. єн, або 17,8% національного доходу. У державному бюджеті країни передбачені такі категорії соціальної підтримки: захист життя, соціальне забезпечення, соціальне страхування, підтримка здоров'я та гігієни.

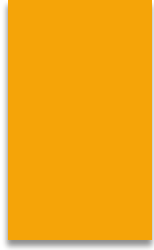
Соціальне забезпечення передбачає фінансову та іншу підтримку літніх, фізично і розумово неповноцінних людей, самотніх матерів та їх утриманців, а також осіб, які мають захворювання, що офіційно вважаються важковиліковуваними. У 1999 р. на соціальне забезпечення було виділено 4,58 трлн. єн або 28,5% всього бюджету соціального захисту.

До системи соціального забезпечення Японії входять: суспільна допомога, соціальне обслуговування і суспільна охорона здоров'я. До неї також належить створена у 1974 р. самостійна служба охорони здоров'я літніх.

Соціальний захист в Японії

У державному бюджеті країни передбачені такі категорії соціальної підтримки:

- захист життя,
- соціальне забезпечення,
- соціальне страхування,
- підтримка здоров'я та гігієни.

Головною ланкою всієї системи є соціальне страхування, завданням якого є забезпечення громадян на випадок тимчасової або постійної непрацездатності. Воно здійснюється за рахунок створюваних в обов'язковому і добровільному порядку страхових фондів, що формуються зі страхових внесків населення і роботодавців, а також державних коштів. Державний бюджет на 1999 р. передбачав 9,49 трлн. єн на соціальне страхування, що складало 59% всіх видатків на соціальний захист.

Поряд зі складністю організаційної структури соціальне забезпечення в Японії відрізняється ще й подрібненням ланок, які входять до нього. Так, у межах пенсійної системи діють до десяти відносно самостійних режимів забезпечення громадян за одними й тими ж видами постійної непрацездатності. Таке становище породжує відмінності у розмірі й умовах одержання тих чи інших видів забезпечення для окремих категорій населення.

Висновок

Отже, Японська система соціального захисту являє собою два напрями: соціальну підтримку у формі прямої допомоги тим, хто потребує (оплачується з суспільних фінансових ресурсів), а також виплату страховок на випадок непередбачених обставин оплачується з фондів, що утворюються за рахунок внесків приватних осіб і роботодавців плюс суспільні субсидії.